Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2017. gada 31. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Patvērums — Direktīva 2004/83/EK — Obligātie standarti, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus — 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 12. panta 3. punkts — Bēgļa statusa liegšana — Jēdziens "darbības, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem" — Piemērojamība — Teroristu organizācijas vadošais loceklis — Notiesāšana par līdzdalību teroristu grupas darbībā — Individuāla pārbaude

Lieta C-573/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* [Valsts padome] (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 13. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 11. decembrī, tiesvedībā

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

pret

Mostafa Lounani .

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Bergere [*M. Berger*] un J. Regans [*E. Regan*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*] (referents), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], E. Levits, K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 16. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides* vārdā – *E. Derriks*, *avocat*,

— *M. Lounani* vārdā – *C. Marchand* un *D. Alamat*, *avocats*,

— Beļģijas valdības vārdā – *C. Pochet* un *M. Jacobs*, kā arī *S. Vanrie*, pārstāvji, kam palīdz *D. Matray*, *C. Piront* un *N. Schynts*, *avocats*,

* Tiesvedības valoda – franču.

— Grieķijas valdības vārdā – *M. Michelogiannaki*, pārstāve,

— Spānijas valdības vārdā – *A. Rubio González* un *L. Banciella Rodríguez-Miñón*, pārstāvji,

— Francijas valdības vārdā – *F.-X. Bréchot* un *D. Colas*, pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Salvatorelli*, *avvocato dello Stato*,

— Ungārijas valdības vārdā – *M. Z. Fehér* un *M. M. Tátrai*, pārstāvji,

— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *M. Holt* un *S. Brandon*, kā arī *V. Kaye*, pārstāvji, kam palīdz *D. Blundell*, *barrister*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Condou-Durande* un *R. Troosters*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2016. gada 31. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2004, L 304, 12. lpp., un labojumi – OV 2005, L 204, 24. lpp., un OV 2011, L 278, 13. lpp.), 12. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides* [Ģenerālkomisariātu bēgļu un bezvalstnieku jautājumos] (turpmāk tekstā – "*Commissaire général*") un *Mostafa Lounani*, Marokas valstspiederīgo, par to, ka pēdējam minētajam tiek piemērots bēgļa statusa liegšanas pamats darbību, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, dēļ.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūti

3 Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu, kas ir parakstīti Sanfrancisko (ASV) 1945. gada 26. jūnijā, 1. panta 1. un 3. punktā ir noteikts:

"Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķi ir:

1. Uzturēt starptautisko mieru un drošību un šā mērķa labad veikt efektīvus kolektīvus pasākumus miera apdraudējuma nepieļaušanai un novēršanai, agresijas aktu vai citu miera pārkāpšanas gadījumu apspiešanai un mierīgiem līdzekļiem saskaņā ar taisnīguma un starptautisko tiesību principiem noregulēt un atrisināt tādus starptautiskus strīdus un situācijas, kuras var novest pie miera izjaukšanas.

[..]

3. Īstenot starptautisko sadarbību starptautisko ekonomisko, sociālo, kultūras un humanitāro problēmu risināšanā un cilvēka tiesību un pamatbrīvību cieņas veicināšanā un attīstībā visiem bez rases, dzimuma, valodas vai reliģijas atšķirības."

Ženēvas konvencija

4 Konvencija par bēgļa statusu, kas parakstīta 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā [*Recueil des traités des Nations unies*, 189. sēj., 150. lpp., Nr. 2545 (1954)], ir stājusies spēkā 1954. gada 22. aprīlī. Tā ir papildināta ar 1967. gada 31. janvārī Ņujorkā parakstīto Protokolu par bēgļa statusu, kas stājies spēkā 1967. gada 4. oktobrī (turpmāk tekstā – "Ženēvas konvencija").

5 Vispirms Ženēvas konvencijas 1. panta A. daļā it īpaši ir sniegta jēdziena "bēglis" definīcija šīs konvencijas mērķiem, bet tālāk F. daļā ir norādīts:

"Šīs Konvencijas noteikumi neattiecas uz personu, par kuru ir nopietni iemesli uzskatīt, ka tā:

[..]

(c) ir atzīta par vainīgu darbībā, kas ir pretēja Apvienoto Nāciju mērķiem un principiem."

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijas

6 Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome (turpmāk tekstā – "Drošības padome") 2001. gada 28. septembrī pieņēma Rezolūciju 1373 (2001), kuras preambulā ir apstiprināta tostarp "nepieciešamība, izmantojot visus Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos paredzētos līdzekļus, apkarot ar terora aktiem radītos draudus starptautiskajam mieram un drošībai".

7 Minētās rezolūcijas 3. punkta f) un g) apakšpunktā visām valstīm ir lūgts, pirmkārt, "veikt atbilstīgus pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem starptautisko un valsts tiesību aktu noteikumiem, kā arī starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem, lai pirms bēgļa statusa piešķiršanas pārliecinātos, ka patvēruma meklētāji nav plānojuši vai veicinājuši terora aktus vai piedalījušies tajos", un, otrkārt, "uzraudzīt saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, ka bēgļa statusu ļaunprātīgi neizmanto terora aktu izdarītāji, organizētāji vai veicinātāji".

8 Šīs pašas rezolūcijas 5. punktā Drošības padome paziņo, "ka terora akti, metodes un prakse ir pretrunā Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, tāpat kā terora aktu apzināta finansēšana un organizēšana vai kūdīšana uz šādiem aktiem".

9 2001. gada 12. novembrī Drošības padome pieņēma Rezolūciju 1377 (2001), kuras 5. punktā tā "uzsver, ka starptautiskā terora akti ir pretrunā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos izklāstītajiem mērķiem un principiem un ka starptautiskā terorisma aktu finansēšana, plānošana un sagatavošana, kā arī jebkuras citas atbalsta formas šajā sakarā arī ir pretrunā mērķiem un principiem, kas [tajos] izklāstīti".

10 Drošības padomes 2005. gada 14. septembrī pieņemtajā Rezolūcijā 1624 (2005) it īpaši ir atgādināts, ka "visām valstīm bez jebkādām atrunām ir jāsadarbojas cīņā pret terorismu atbilstoši to saistībām saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, lai atklātu, atņemtu patvērumu un nodotu tiesai [..] jebkuru, kas sniedz atbalstu terora aktu finansēšanai, organizēšanai, sagatavošanai vai izdarīšanai, tos veicina, tajos piedalās vai mēģina tajos piedalīties, vai sniedz patvērumu to izdarītājiem".

11 Drošības padomes Rezolūcijas 1624 (2005) 1. punktā ir aicināts "visas valstis pieņemt pasākumus, kas var būt vajadzīgi un piemēroti un atbilst pienākumiem, kas tām ir atbilstoši starptautiskajām tiesībām, lai:

a) ar likumu aizliegtu uzkūdīšanu terora akta vai aktu izdarīšanai;

b) novērstu šādu uzkūdīšanu;

c) atteiktu patvērumu ikvienai personai, attiecībā uz kuru ir ticama un pastāvīga informācija, ka pastāv nopietni iemesli uzskatīt, ka tā ir vainojama šāda uzkūdīšanā".

12 Drošības padomes 2014. gada 24. septembrī pieņemtās Rezolūcijas 2178 (2014) 5. punktā ir apstiprināts, ka "dalībvalstis [..] nepieļauj un aizliedz tādu personu vervēšanu, kuras pārvietojas uz valsti, kas nav to pastāvīgās dzīvesvietas vai valstspiederības valsts, lai veiktu, organizētu vai sagatavotu terora aktus, piedalītos tajos, apmācītu teroristus vai piedalītos teroristu apmācībās, kā arī finansētu šo personu pārvietošanos un darbību, šo personu organizēšanu, transportēšanu vai aprīkošanu".

13 Šīs pašas rezolūcijas 6. punktā Drošības padome atgādina, ka:

"[..] Rezolūcijā 1373 (2001) tā bija nolēmusi, ka visām dalībvalstīm jānodrošina, ka ikviena persona, kas piedalās terora aktu finansēšanā, organizēšanā, sagatavošanā vai izdarīšanā vai kas to atbalsta, tiek nodota tiesai, un nolemj, ka visām valstīm ir jānodrošina, lai noziedzīgu nodarījumu kvalifikācija to leģislatīvajos aktos un iekšējos tiesību aktos ļautu samērīgi nodarījuma smagumam saukt pie atbildības un sodīt:

[..]

c) par tās pilsoņu vai tās teritorijā apzināti organizētu tādu personu pārvietošanos, kas dodas uz citu valsti, kas nav to dzīvesvietas valsts vai pilsonības valsts, lai veiktu, organizētu vai sagatavotu terora aktus vai lai tajos piedalītos, vai sniegtu vai iegūtu teroristu apmācību vai piedalītos citās darbībās, kas atvieglo šos aktus, tostarp vervēšanā;

[..]."

Savienības tiesības

Direktīva 2004/83

14 Atbilstoši Direktīvas 2004/83 preambulas 3. apsvērumam Ženēvas konvencija veido pamatu bēgļu aizsardzības starptautiski tiesiskajam režīmam.

15 Šīs direktīvas preambulas 16., 17. un 22. apsvērums ir izteikti šādā redakcijā:

"(16) Jānosaka obligātie standarti bēgļu statusa definēšanai un saturam, lai dotu norādījumu dalībvalstu kompetentajām struktūrām Ženēvas konvencijas piemērošanā.

(17) Nepieciešams ieviest vienotus kritērijus patvēruma pieteikuma iesniedzēju atzīšanai par bēgļiem Ženēvas konvencijas 1. panta nozīmē.

[..]

(22) Darbības, kas ir pretējas ANO principiem un mērķiem, kuri izklāstīti ANO Statūtu preambulā un 1. un 2. pantā un cita starpā ietverti ANO rezolūcijās, kas attiecas uz terorisma apkarošanas pasākumiem un noteic, ka "terorisma darbības, metodes un prakse ir pretējas ANO mērķiem un principiem" un ka "apzināta terorisma aktu finansēšana, plānošana un kūdīšana uz tiem arī ir pretēja ANO mērķiem un principiem"".

16 Direktīvas 2004/83 III nodaļā, kuras nosaukums ir "Kvalificēšana par bēgli", ietvertā 12. panta "Izslēgšana" 2. un 3. punktā ir noteikts:

"2. Trešās valsts valstspiederīgos vai bezvalstniekus izslēdz no to personu loka, kas atzītas par bēgļiem, ja ir nopietni iemesli uzskatīt, ka:

[..]

c) viņš vai viņa vainīgs(-a) darbībās, kas ir pretējas ANO mērķiem un principiem, kuri izklāstīti ANO Statūtu preambulā un 1. un 2. pantā.

3. Šā panta 2. punktu piemēro personām, kas kūda vai citādi piedalās tur minēto noziegumu vai darbību izdarīšanā."

Pamatlēmums 2002/475/TI

17 Atbilstoši Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/475/TI par terorisma apkarošanu (OV 2002, L 164, 3. lpp.) preambulas 6. apsvērumam:

"Teroristu nodarījumu definīcijai jābūt pielāgotai visās dalībvalstīs, ieskaitot nodarījumus, kas saistīti ar teroristu grupām. Bez tam sodi un sankcijas jāparedz fiziskām un juridiskām personām, kas izdarījušas vai ir atbildīgas par šādiem nodarījumiem, kuri atspoguļo šādu nodarījumu nopietnību [smagumu]."

18 Šī pamatlēmuma 1. panta "Teroristu nodarījumi un pamattiesības un principi" 1. punktā ir paredzēts:

"Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tīšie nodarījumi, kas turpmāk minēti a) līdz i) apakšpunktā, definēti kā nodarījumi attiecīgās valsts tiesību aktos un kas pēc to rakstura vai apstākļiem var radīt smagu kaitējumu valstij vai starptautiskai organizācijai [..]:

[..]

a) uzbrukumus personas dzīvībai, kas var izraisīt nāvi;

b) uzbrukumus personas fiziskam veselumam;

c) personas nolaupīšanu vai ķīlnieku sagrābšanu;

d) plašas iznīcināšanas nodarīšana valdības vai sabiedriskai iekārtai, transporta sistēmai, infrastruktūras objektam [..];

e) gaisa kuģa, kuģa [..] sagrābšana;

f) ieroču, sprāgstvielu [..] ražošana, valdījums, iegūšana, transportēšana, piegāde vai lietošana [..];

g) bīstamo vielu izlaišana vai ugunsgrēku, plūdu vai sprādzienu radīšana, kuru sekas apdraud cilvēka dzīvību;

h) ūdens, elektroenerģijas vai jebkuru citu dabas pamatresursu apgādes kavēšana vai pārtraukšana [..];

i) draudēšana veikt jebkuru no darbībām, kas uzskaitītas a) līdz h) apakšpunktā."

19 Minētā pamatlēmuma 2. pantā "Pārkāpumi, kas saistīti ar teroristu grupu" ir noteikts:

"1. Šajā pamatlēmumā "teroristu grupa" nozīmē organizētu grupu ar vairāk nekā divām personām, kas izveidota uz ilgāku laiku un darbojas saskaņoti, lai veiktu teroristiskus nodarījumus. "Organizēta grupa" nozīmē grupu, kas nav nejauši izveidota tūlītējai nodarījuma veikšanai un kurai nav vajadzīgas formāli noteiktas lomas tās locekļiem, dalības tajā nepārtrauktība vai attīstīta struktūra.

2. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka sodāmas šādas tīšas darbības:

a) teroristu grupas vadīšana;

b) dalība teroristu grupas darbībās, tajā skaitā informācijas vai materiālo līdzekļu sniegšana vai tās darbības finansēšana jebkādā veidā, apzinoties faktu, ka šāda dalība veicinās teroristu grupas noziedzīgo darbību."

20 Pamatlēmuma 2002/475 3. un 4. pants ir grozīti ar Pamatlēmumu 2008/919/TI (OV 2008, L 330, 21. lpp.), kura preambulas 10. apsvērumā ir noteikts, ka "teroristisku nodarījumu, tostarp ar teroristiskām darbībām saistītu nodarījumu, definīcija ir vēl vairāk jātuvina visās dalībvalstīs tā, lai tā ietvertu publisku aicinājumu veikt teroristisku nodarījumu, teroristu vervēšanu un teroristu mācības, kad to veic apzināti".

21 Pamatlēmuma 2002/475, kas ir grozīts ar Pamatlēmumu 2008/919, 3. panta "Nodarījumi, kas saistīti ar teroristu darbībām" 1. un 2. punktā ir paredzēts:

"1. Šajā pamatlēmumā:

[..]

b) "teroristu vervēšana" nozīmē likt citai personai veikt vienu no 1. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā un 2. panta 2. punktā minētajiem nodarījumiem;

[..]

2. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nodarījumi, kas saistīti ar teroristiskām darbībām, ietver šādas tīšas darbības:

[..]

b) teroristu vervēšanu;

[..]

f) viltotu administratīvo dokumentu noformēšanu ar mērķi veikt kādu no nodarījumiem, kas minēti 1. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā un 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā."

22 Pamatlēmuma 2002/475, kas ir grozīts ar Pamatlēmumu 2008/919, 4. pants attiecas uz kūdīšanu izdarīt noteiktus minētā Pamatlēmuma 2002/475 1.–3. pantā minētos nodarījumus, to atbalstīšanu un šo nodarījumu izdarīšanas mēģinājumu.

Beļģijas tiesības

23 1980. gada 15. decembra Likuma par ārvalstnieku ieceļošanu, uzturēšanos, apmešanos uz dzīvi un izraidīšanu (1980. gada 31. decembra *Moniteur belge*, 14584. lpp.) 55/2. pantā ir noteikts:

"Ārzemniekam tiek liegts bēgļa statuss, ja uz viņu attiecas Ženēvas konvencijas 1. panta D., E. vai F. daļa. Tā tas ir arī to personu gadījumā, kas ir noziedzīgu nodarījumu vai aktu, kuri uzskaitīti Ženēvas konvencijas 1. panta F. daļā, uzkūdītājas vai kas tajos citādi piedalās."

24 Ar 2003. gada 19. decembra Likumu par ar terorismu saistītiem nodarījumiem (2003. gada 29. decembra *Moniteur belge*, 61689. lpp.), kas pieņemts, lai Beļģijas tiesībās transponētu Pamatlēmumu 2002/475, *code pénal* [Kriminālkodeksa] II grāmatā tika iekļauta I nodaļa "Teroristiski nodarījumi", kurā ietilpst šī kodeksa 137.–141.b pants.

25 *Code pénal*, kas ir grozīts ar 2003. gada 19. decembra likumu (turpmāk tekstā – "grozītais kriminālkodekss"), 137. panta 1. punktā ir noteikts:

"Teroristisks nodarījums ir 2. un 3. punktā paredzētie nodarījumi, kas pēc to rakstura vai apstākļiem var radīt smagu kaitējumu valstij vai starptautiskai organizācijai un ja tie izdarīti ar nodomu, lai nopietni iebiedētu iedzīvotājus vai nepamatoti piespiestu valdību vai starptautisku organizāciju veikt jebkādu darbību vai atturēties no tās, vai nopietni destabilizētu vai sagrautu valsts vai starptautiskas organizācijas politiskās, konstitucionālās, ekonomiskās vai sociālās pamatstruktūras."

26 Grozītā kriminālkodeksa 139. panta pirmajā daļā ir noteikts:

"Teroristu grupa ir organizēta grupa, kurā ir vairāk nekā divas personas, kas izveidota uz ilgāku laiku un darbojas saskaņoti, lai veiktu 137. pantā norādītos teroristiskos nodarījumus."

27 Atbilstoši grozītā kriminālkodeksa 140. pantam, kas atbilst Pamatlēmuma 2002/475 2. pantam:

"1. Ikviena persona, kas piedalās teroristu grupas darbībā, tostarp piegādājot informāciju vai materiālus līdzekļus teroristu grupai vai jebkādā veidā finansējot teroristisku darbību, apzinoties, ka šī līdzdalība palīdz teroristu grupai izdarīt noziedzīgu nodarījumu vai kriminālpārkāpumu, tiek sodīta ar brīvības atņemšanu no pieciem līdz desmit gadiem un naudas sodu no viena simta līdz pieciem tūkstošiem euro.

2. Teroristu grupas vadīšana tiek sodīta ar brīvības atņemšanu no piecpadsmit līdz divdesmit gadiem un ar naudas sodu no viena tūkstoša līdz divsimt tūkstošiem euro."

Pamatlietas fakti un prejudiciālie jautājumi

28 *M. Lounani* pameta Maroku 1991. gadā un devās uz Vāciju, kur viņš iesniedza patvēruma pieteikumu, kas tika noraidīts. 1997. gadā viņš ieradās Beļģijā un kopš tā laika tur nelikumīgi uzturējās.

29 Ar 2006. gada 16. februāra spriedumu *tribunal correctionnel de Bruxelles* [Briseles krimināltiesa] (Beļģija), pamatojoties it īpaši uz grozītā kriminālkodeksa 140. pantu, piesprieda *M. Lounani* brīvības atņemšanu uz sešiem gadiem par līdzdalību teroristu grupas darbībā, šinī gadījumā – [līdzdalību] "Marokas islāma kaujinieku grupas" (turpmāk tekstā – "MIKG") Beļģijas nodaļas darbībā kā vadošajam loceklim, kā arī par līdzdalību krāpnieku grupā, dokumentu viltošanu un viltotu dokumentu izmantošanu, un nelikumīgu uzturēšanos.

30 *Tribunal correctionnel de Bruxelles* konstatētie fakti, lai atzītu *M. Lounani* par vainīgu līdzdalībā teroristu grupas darbībā, iesniedzējtiesas lēmumā ir rezumēti šādi: "loģistikas atbalsts teroristu apvienībai, it īpaši sniedzot materiālus vai intelektuālus pakalpojumus"; "pasu viltošana" un "krāpnieciska pasu pārsūtīšana"; "aktīva dalība, organizējot brīvprātīgo nosūtīšanu uz Irāku". It īpaši krāpnieciska pasu pārsūtīšana 2006. gada 16. februāra spriedumā ir kvalificēta kā "līdzdalība tādas nodaļas darbībā, kas sniedz loģistikas atbalstu teroristu kustībai".

31 2010. gada 16. martā *M. Lounani* iesniedza patvēruma pieteikumu Beļģijas iestādēs, pamatojoties uz bailēm no vajāšanas, ja viņš atgrieztos savā izcelsmes valstī, jo Marokas iestādes viņu varētu uzskatīt par radikālu islāmistu un džihādistu viņa notiesāšanas Beļģijā dēļ. Par šo patvēruma pieteikumu 2010. gada 8. decembrī *Commissaire général* pieņēma lēmumu, liedzot *M. Lounani* bēgļa statusu, piemērojot 1980. gada 15. decembra Likuma par ārzemnieku ieceļošanu valsts teritorijā, uzturēšanos, apmešanos uz dzīvi un izraidīšanu 55/2. pantu un Ženēvas konvencijas 1. panta F. daļas c) punktu.

32 2010. gada 24. decembrī *M. Lounan*i cēla prasību atcelt šo lēmumu *Conseil du contentieux des étrangers* [Ārvalstnieku strīdu izskatīšanas padomē] (Beļģija). Ar 2011. gada 13. janvāra spriedumu pēdējā minētā atcēla minēto lēmumu un nodeva lietu atpakaļ *Commissaire général*, pamatojoties uz to, ka lietā nav būtisku elementu, bez kuriem tā nevar lemt par šī paša lēmuma apstiprināšanu vai grozīšanu, neveicot papildu izmeklēšanas darbības.

33 2011. gada 2. februārī *Commissaire général* pieņēma jaunu lēmumu, ar kuru *M. Lounani* tika liegts bēgļa statuss. Pēc tam, kad 2011. gada 18. februārī par šo jauno lēmumu tika celta prasība atcelt tiesību aktu, *Conseil du contentieux des étrangers* ar 2011. gada 3. marta spriedumu atcēla minēto lēmumu un nosūtīja lietu atpakaļ *Commissaire général*, apgalvojot, ka pēdējais minētais nav veicis patiesus papildu izmeklēšanas pasākumus.

34 2011. gada 24. maijā *Commissaire général* pieņēma trešo lēmumu, nolemjot liegt *M. Lounani* bēgļa statusu. 2011. gada 14. jūnijā *M. Lounani* iesniedza *Conseil du contentieux des étrangers* prasību grozīt šo lēmumu un atzīt bēgļa statusu. Ar 2011. gada 1. jūlija spriedumu *Conseil du contentieux des étrangers* nosprieda, ka *M. Lounani* ir jāpiešķir bēgļa statuss.

35 *Conseil d'État* (Beļģija), kurā tika celta administratīva kasācijas sūdzība par pēdējo minēto spriedumu, ar 2012. gada 13. jūlija spriedumu atcēla minēto spriedumu un nodeva lietu atpakaļ *Conseil du contentieux des étrangers* citā sastāvā.

36 Lemjot par atpakaļ nodoto lietu, *Conseil du contentieux des étrangers* nolēma, ka *M. Lounani* konkrēti pārmestie fakti paši par sevi nav teroristiski nodarījumi, jo *tribunal correctionnel de Bruxelles* savā 2006. gada 16. februāra spriedumā ir notiesājusi *M. Lounani* par piederību teroristu grupai, nepārmetot viņam grozītā kriminālkodeksa 137. pantā norādītā terora akta izdarīšanu vai līdzdalību tajā. Nav konstatēts ne, ka MIKG būtu uzsākusi konkrētu aktu, kas būtu uzskatāms par šāda veida nodarījumu, ne *M. Lounani* personiskā darbība, kas izraisītu viņa individuālo atbildību, šāda akta veikšanā.

37 Turklāt apgalvojot, ka neviena no darbībām, par kurām *M. Lounani* ir notiesāts, nesasniedz smaguma pakāpi, kas vajadzīga, lai tās tiktu kvalificētas kā "darbības, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem" Padomes Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē, *Conseil du contentieux des étrangers* ar 2013. gada 12. februāra spriedumu grozīja *Commissaire général* 2011. gada 24. maija lēmumu un atzina *M. Lounani* bēgļa statusu.

38 *Commissaire général* par šo spriedumu iesniedza *Conseil d'État* administratīvu kasācijas sūdzību.

39 Šajos apstākļos *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu piemērot tajā paredzēto izslēgšanas noteikumu, patvēruma meklētājam obligāti ir jābūt notiesātam par vienu no ar terorismu saistītiem nodarījumiem, kas ir paredzēti Pamatlēmuma 2002/475 1. panta 1. punktā?

2) Ja atbilde ir noliedzoša, vai tādi fakti [..], par kuriem ar *tribunal correctionnel de Bruxelles* 2006. gada 16. februāra spriedumu atbildētājs tika notiesāts, pamatojoties uz viņa līdzdalību teroristu organizācijā, var tikt uzskatīti par darbībām, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē?

3) Vai, veicot pārbaudi saistībā ar pieteikuma iesniedzēja izslēgšanu no starptautiskas aizsardzības, pamatojoties uz viņa dalību teroristu organizācijā, pietiek ar to, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs ticis notiesāts kā teroristu organizācijas vadošais loceklis, konstatējot, ka viņš nav nedz izdarījis, nedz mēģinājis izdarīt, nedz draudējis izdarīt terora aktu, lai varētu konstatēt līdzdalības [terora aktā] vai uzkūdīšanas esamību Direktīvas 2004/83 12. panta 3. punkta izpratnē, kurā vainojams pieteikuma iesniedzējs, vai arī ir jāveic atsevišķa lietas apstākļu pārbaude un jāpierāda viņa dalība ar terorismu saistīta nodarījuma izdarīšanā vai kūdīšanā izdarīt ar terorismu saistītu nodarījumu, kas noteikts Pamatlēmuma 2002/475 1. pantā?

4) Vai, veicot pārbaudi saistībā ar izslēgšanu no starptautiskās aizsardzības sakarā ar dalību teroristu organizācijā, iespējams, kā tās vadītājam, Direktīvas 2004/83 12. panta 3. punktā paredzētajai līdzdalībai vai uzkūdīšanai ir jāattiecas uz tādu ar terorismu saistītu nodarījumu, kāds ir noteikts Pamatlēmuma 2002/475 1. pantā, vai arī tas var attiekties uz dalību teroristu grupā, kas ir paredzēta minētā pamatlēmuma 2. pantā?

5) Vai terorisma jomā ir iespējams atteikt Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto starptautisko aizsardzību, ja nav izdarīts Pamatlēmuma 2002/475 1. pantā paredzēts vardarbīgs, īpaši nežēlīgs akts, nav notikusi kūdīšana uz to vai ja tajā nav ņemta dalība?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

40 Uzdodot šo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu secināt, ka pastāv tajā minētais pamats bēgļa statusa izslēgšanai, personai, kas prasa starptautisku aizsardzību, ir jābūt notiesātai par kādu no Pamatlēmuma 2002/475 1. panta 1. punktā paredzētajiem teroristiskajiem nodarījumiem.

41 Šajā ziņā ir jānorāda, ka no Direktīvas 2004/83 preambulas 3., 16. un 17. apsvēruma izriet, ka Ženēvas konvencija veido bēgļu aizsardzības starptautiski tiesiskā režīma pamatu un ka šīs direktīvas normas attiecībā uz bēgļa statusa piešķiršanas nosacījumiem, kā arī uz tā saturu ir pieņemtas, lai palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm piemērot šo konvenciju, pamatojoties uz kopīgiem jēdzieniem un kritērijiem (spriedums, 2014. gada 2. decembris, *A*. u.c., no C-148/13 līdz C-150/13, EU:C:2014:2406, 45. punkts).

42 Līdz ar to Direktīvas 2004/83 normu interpretācija ir jāveic, ņemot vērā tās vispārējo sistēmu un mērķi, ievērojot Ženēvas konvenciju un citus atbilstošos Līgumus, kas ir paredzēti LESD 78. panta 1. punktā (spriedumi, 2010. gada 9. novembris, *B* un *D*, no C-57/09 līdz C-101/09, EU:C:2010:661, 78. punkts, kā arī 2014. gada 2. decembris, *A*. u.c., no C-148/13 līdz C-150/13, EU:C:2014:2406, 46. punkts).

43 Šajā ziņā Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts būtībā atbilst Ženēvas konvencijas 1. panta F. daļas c) punktam, kurā ir paredzēts, ka šīs konvencijas normas nav piemērojamas personām, par kurām ir nopietni iemesli uzskatīt, ka tās ir atzītas par vainīgām darbībās, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem.

44 Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir norādīts precīzāk uz tādām darbībām, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, "kuri izklāstīti ANO Statūtu preambulā un 1. un 2. pantā".

45 Kā tas norādīts Direktīvas 2004/83 preambulas 22. apsvērumā, šīs direktīvas 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā norādītās darbības, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, tostarp ir precizētas "Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijās, kas attiecas uz "terorisma apkarošanas pasākumiem" un kurās noteikts, ka "terorisma darbības, metodes un prakse ir pretējas ANO mērķiem un principiem" un ka "apzināta terorisma aktu finansēšana, plānošana un kūdīšana uz tiem arī ir pretēja ANO mērķiem un principiem"".

46 Šo rezolūciju skaitā ietilpst Drošības padomes rezolūcija 1377 (2001), no kuras izriet, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos noteiktajiem mērķiem un principiem ir pretēji ne tikai "starptautiskā terora akti", bet arī "starptautiskā terora aktu finansēšana, plānošana un sagatavošana, kā arī jebkuras citas atbalsta formas šajā sakarā".

47 Turklāt no Drošības padomes rezolūcijas 1624 (2005) var secināt, ka darbības, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, nav tikai "terorisma darbības, metodes un prakse". Drošības padome tajā aicināja valstis, lai apkarotu terorismu, atbilstoši starptautiskajās tiesībās tām noteiktajiem pienākumiem liegt patvērumu un nodot tiesai "jebkuru, kas sniedz atbalstu terora aktu finansēšanai, organizēšanai, sagatavošanai vai izdarīšanai, tos veicina, tajos piedalās vai mēģina tajos piedalīties, vai sniedz patvērumu to izdarītājiem". Turklāt šīs rezolūcijas 1. punkta c) apakšpunktā valstis tiek aicinātas liegt patvērumu jebkurai personai, attiecībā uz kuru ir ticama un nozīmīga informācija, ka ir nopietni iemesli uzskatīt, ka tā ir vainojama kūdīšanā izdarīt terora aktu vai aktus.

48 No minētā izriet, ka jēdziens "darbības, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem", kas ir minēts Ženēvas konvencijas 1. panta F. daļas c) punktā un Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā, nevar tikt interpretēts kā tāds, kas attiecas tikai uz to terora aktu izdarīšanu, kas ir precizēti Drošības padomes rezolūcijās (turpmāk tekstā – "terora akti").

49 Vēl jo vairāk, pretēji tam, ko apgalvo *M. Lounani*, šis jēdziens nevar tikt interpretēts ne kā tāds, kas piemērojams tikai Pamatlēmuma 2002/475 1. panta 1. punktā norādītajiem teroristiskajiem nodarījumiem, ne kā tāds, kas tātad prasa, lai par šādu nodarījumu būtu piespriests kriminālsods.

50 Šajā ziņā ir jānorāda, kā izriet no Pamatlēmuma 2002/475 preambulas 6. apsvēruma, ka tas ir vērsts uz teroristisku nodarījumu, tostarp to, kas saistīti ar teroristu grupām, definīcijas saskaņošanu visās dalībvalstīs.

51 Kā ir norādījusi Eiropas Komisija, Pamatlēmumā 2002/475 šajā nolūkā ir uzskaitītas dažādas darbības, kas var ietilpt vispārējā terorisma jēdzienā, un tās ir iedalītas četros nodarījumu veidos, tas ir, "teroristiski nodarījumi" (1. pants), "pārkāpumi, kas saistīti ar teroristu grupu" (2. pants), "nodarījumi, kas saistīti ar teroristu darbībām" (3. pants) un, visbeidzot, kūdīšana uz noteiktu šo nodarījumu izdarīšanu, līdzdalība tajos vai to izdarīšanas mēģinājums (4. pants).

52 Ja Savienības likumdevējs būtu vēlējies ierobežot Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkta piemērošanas jomu un attiecināt jēdzienu "darbības, kas ir pretrunā Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem" tikai uz Pamatlēmuma 2002/475 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem pārkāpumiem, tas to būtu varējis izdarīt bez grūtībām, skaidri norādot šos nodarījumus un atsaucoties tajā uz šo pamatlēmumu.

53 Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā nav atsauces ne uz Pamatlēmumu 2002/475, lai gan tas pastāvēja datumā, kad tika sagatavots 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts, ne uz citu Eiropas Savienības instrumentu, kas pieņemts saistībā ar cīņu pret terorismu.

54 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu secināt, ka pastāv tajā minēts pamats bēgļa statusa izslēgšanai, personai, kas prasa starptautisku aizsardzību, nav jābūt notiesātai par Pamatlēmuma 2002/475 1. panta 1. punktā paredzētajiem teroristiskajiem nodarījumiem.

Par otro un trešo jautājumu

Par pieņemamību

55 *Commissaire général* un Beļģijas valdība apgalvo, ka iesniedzējtiesas formulētais trešais jautājums ir nepieņemams, pirmkārt, tādēļ, ka tajā nav pietiekami izskaidroti iemesli, kuru dēļ šī tiesa uzskata, ka atbilde uz šo jautājumu ir vajadzīga, lai atrisinātu pamatlietu, un, otrkārt, tādēļ, ka šāda atbilde nebūs noderīga šī strīda atrisināšanai. Šajā lietā *M. Lounani* tika notiesāts, pamatojoties uz grozītā krimināLkodeksa 140. pantu, ne tikai kā teroristu organizācijas vadošais loceklis, bet arī par citiem nodarījumiem, kas inkriminēti atbilstoši Beļģijas tiesībām un kas izdarīti terorisma nolūkā.

56 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi saistībā ar pašas noteikto tiesisko regulējumu un faktiskajiem apstākļiem un kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Valsts tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja izvirzītā problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un juridiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedumi, 2016. gada 14. aprīlis, *Polkomtel*, C-397/14, EU:C:2016:256, 37. punkts; 2016. gada 6. septembris, *Petruhin*, C-182/15, EU:C:2016:630, 20. punkts, un 2016. gada 13. oktobris, *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej* un *Petrotel*, C-231/15, EU:C:2016:769, 16. punkts).

57 Tomēr tas tā nav šajā lietā.

58 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka iesniedzējtiesa savu otro un trešo jautājumu ir uzdevusi tiesvedībā saistībā ar administratīvu kasācijas sūdzību par 2013. gada 12. februāra spriedumu, kurā *Conseil du contentieux des étrangers* ir nospriedusi, ka atbildētājam pamatlietā pārmestie fakti nesasniedz smaguma slieksni, kas ļautu tos uzskatīt par "darbībām, kas pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem" Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Atbilstoši šim spriedumam ar to, ka *tribunal correctionnel de Bruxelles* ir notiesājusi *M. Lounani* par līdzdalību teroristu grupas darbībā, pat kā šīs grupas vadošo locekli, neinkriminējot viņam teroristiskus nodarījumus kā tādus, nav pietiekami, lai uzskatītu, ka ir nopietni iemesli uzskatīt, ka ieinteresētā persona ir izdarījusi darbības, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem.

59 Šādos apstākļos iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai akti, par kuriem *M. Lounani* ir notiesāts, paši par sevi var tikt uzskatīti par pretējiem Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē un, ja atbilde ir noliedzoša, vai ar to, ka *M. Lounani* ir notiesāts kā teroristu grupas vadošais loceklis ir pietiekami, lai konstatētu, ka pastāv

nopietni iemesli, lai uzskatītu, ka viņš ir bijis darbību, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, uzkūdītājs vai ka viņš tajās citādi ir piedalījies šīs direktīvas 12. panta 3. punkta izpratnē.

60 Tādējādi no iesniedzējtiesas lēmuma skaidri izriet, ka iesniedzējtiesa vēlas noteikt, kādā mērā līdzdalība teroristu grupas darbībā, par kuru *M. Lounani* ir notiesāts, var pamatot Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētā izslēgšanas pamata piemērošanu, un šajā ziņā jautā, vai notiesāšana par līdzdalību šīs grupas darbībā kā vadošajam loceklim var būt iemesls bēgļa statusa liegšanai, piemērojot kopā šīs direktīvas 12. panta 2. punkta c) apakšpunkta un 12. panta 3. punkta normas.

61 Līdz ar to trešais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

62 Uzdodot otro un trešo jautājumu, kas ir jāpārbauda kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka piedalīšanās teroristu grupas darbībā, par kādu ir notiesāts atbildētājs pamatlietā, var būt šajās tiesību normās paredzētais izslēgšanas pamats pat tad, ja attiecīgā persona nav ne izdarījusi, ne mēģinājusi izdarīt vai draudējusi izdarīt terora aktu.

63 Attiecībā uz darbībām, par kurām *M. Lounani* ir krimināli sodīts, no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka šī notiesāšana ir pamatota it īpaši ar grozītā krimināllikuma 140. pantu, ar kuru Beļģijas tiesībās ir transponēts Pamatlēmuma 2002/475 2. pants, kurā ir definēti pārkāpumi, kas ir saistīti ar teroristu grupu, un kura 2. punkta b) apakšpunktā ir ietverta līdzdalība teroristu grupas darbībās.

64 It īpaši, lai atzītu *M. Lounani* par vainīgu šajā nodarījumā, *tribunal correctionnel de Bruxelles* savā 2006. gada 16. februāra spriedumā ir norādījusi, ka ieinteresētā persona kā vadošais loceklis ir piedalījusies MIKG Beļģijas nodaļas darbībā, sniedzot šai grupai loģistisku atbalstu, it īpaši kā materiālus vai intelektuālus pakalpojumus, nodarbojoties ar krāpšanu un pasu krāpniecisku nodošanu un aktīvi piedaloties brīvprātīgo nosūtīšanas uz Irāku organizēšanā.

65 Tādējādi nav konstatēts ne, ka *M. Lounani* personīgi būtu izdarījis terora aktus, ne, ka viņš būtu bijis šādu aktu uzkūdītājs vai piedalījies to izdarīšanā.

66 Tomēr, kā tas ir norādīts šī sprieduma 48. punktā, no atbilstošajām Drošības padomes rezolūcijām izriet, ka jēdziens "darbības, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem", attiecas ne tikai uz terora aktiem.

67 It īpaši ir jānorāda, ka rezolūcijā 2178 (2014) Drošības padome ir paziņojusi, ka to "īpaši uztrauc briesmīgie un pieaugošie draudi, ko rada ārvalstu teroristu kaujinieki, tas ir, indivīdi, kas dodas uz citu valsti, kas nav to dzīvesvietas vai pilsonības valsts, lai veiktu, organizētu vai sagatavotu terora aktus", un paudusi savas raizes par teroristu organizāciju organizēto tīklu, kas viņiem ļauj pārvietot no valsts uz valsti visu pilsonību kaujiniekus un tiem vajadzīgos līdzekļus.

68 Viens no pasākumiem, kas ir jāveic pret šo parādību, ir tāds, ka valstis nepieļauj un aizliedz tādu personu vervēšanu, organizēšanu, transportēšanu vai aprīkošanu, kuras pārvietojas uz valsti, kas nav to dzīvesvietas vai pilsonības valsts, lai it īpaši izdarītu, organizētu vai sagatavotu terora aktus.

69 No minētā izriet, ka bēgļa statusa izslēgšanas piemērošana, kas ir paredzēta Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā, nevar tikt attiecināta tikai uz terora aktu faktiskajiem izdarītājiem, bet var attiekties arī uz indivīdiem, kas nodarbojas ar to personu vervēšanu, organizēšanu, transportēšanu vai aprīkošanu, kuras pārvietojas uz valsti, kas nav to dzīvesvietas vai pilsonības valsts, lai it īpaši izdarītu, organizētu vai sagatavotu terora aktus.

70 Turklāt no kopā skatītām Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkta un 12. panta 3. punkta normām izriet, ka bēgļa statusa izslēgšana, kas ir paredzēta pirmajā no šīm tiesību normām, ir piemērojama arī personām, attiecībā uz kurām pastāv nopietni iemesli uzskatīt, ka tās ir uzkūdījušas uz darbībām, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, vai ka tās tajās ir citādi piedalījušās. Ņemot vērā to, kas ir paskaidrots šī sprieduma 48. un 66. punktā, šo tiesību normu piemērošana kopā neprasa, lai starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs būtu terora akta uzkūdītājs vai citādi būtu piedalījies šāda akta izdarīšanā.

71 Šajā ziņā Komisija pamatoti norāda, ka līdzdalība teroristu grupas darbībā var attiekties uz plašu uzvedības diapazonu ar atšķirīgu smaguma pakāpi.

72 Šādos apstākļos attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde var piemērot Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunktu vienīgi pēc tam, kad tā katrā individuālajā gadījumā ir izvērtējusi tai zināmos precīzos faktus, lai noskaidrotu, vai pastāv nopietni iemesli uzskatīt, ka ieinteresētās personas, kura citādāk atbilst kritērijiem, lai saņemtu bēgļa statusu, izdarītie akti ir šis izslēgšanas gadījums (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 9. novembris, *B* un *D*, C-57/09 un C-101/09, EU:C:2010:661, 87. un 94. punkts).

73 Attiecībā uz jautājumu, vai tādas darbības, par kurām ir atbildīgs *M. Lounani*, var tikt uzskatītas par darbībām, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē, par uzkūdīšanu uz šādām darbībām vai citādu līdzdalību tajās šīs direktīvas 12. panta 3. punkta izpratnē, starptautiskās aizsardzības pieteikuma galīgais vērtējums ir kompetento valsts iestāžu kompetencē, un to kontrolē valsts tiesas.

74 Kā norādes, kas jāņem vērā, ir jānorāda, ka iesniedzējtiesas lēmumā ir norādīts, ka *M. Lounani* bija tādas starptautiskas teroristu grupas vadošais loceklis, kas 2002. gada 10. oktobrī tika ierakstīta Apvienoto Nāciju Organizācijas sarakstā, kurā tiek identificētas konkrētas fiziskas un juridiskas personas, kurām tiek piemērotas sankcijas, un kura turpina būt šajā sarakstā pēc tā atjaunināšanas. *M. Lounani* darbībām, sniedzot loģistikas atbalstu šīs grupas darbībai, piemīt starptautisks aspekts, jo viņš bija iesaistīts pasu viltošanā un palīdzēja brīvprātīgajiem, kuri vēlējās doties uz Irāku.

75 Šādas darbības var pamatot bēgļa statusa liegšanu.

76 Šajā ziņā, kā tas ir uzsvērts šī sprieduma 12., 13. un 67.–69. punktā, ir jāatgādina, ka Drošības padomes rezolūcijās, it īpaši tās Rezolūcijas 2178 (2014) 5. punktā un 6. punkta c) apakšpunktā, to darbību vidū, kas valstīm ir jāapkaro cīņas pret starptautisko terorismu ietvaros, ir nosaukta to personu pārvietošanās apzināta organizēšana, kuras dodas uz valsti, kas nav to dzīvesvietas vai pilsonības valsts, lai izdarītu, organizētu vai sagatavotu terora aktus.

77 Tātad ar apstākli, ja pieņem, ka tas ir pierādīts, ka grupa, kuras vadošais loceklis bija *M. Lounani*, nepastrādāja terora aktus vai ka brīvprātīgie, kas vēlējās doties uz Irāku ar šīs grupas palīdzību, galu galā nepastrādāja šādus aktus, katrā ziņā nevar tikt izslēgts, ka *M. Lounani* darbības var tikt uzskatītas par pretējām Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem. Attiecībā uz šī sprieduma 41.–54. un 66.–70. punktā paskaidroto tas pats attiecas uz faktu, ko iesniedzējtiesa ir norādījusi savā trešajā jautājumā, ka *M. Lounani* nav ne izdarījis, ne mēģinājis izdarīt, ne draudējis izdarīt teroristisku nodarījumu Pamatlēmuma 2002/475 1. panta 1. punkta izpratnē. Šo pašu iemeslu dēļ Direktīvas 2004/83 12. panta 3. punkta piemērošanai nav jākonstatē, ka *M. Lounani* ir bijis šāda nodarījuma uzkūdītājs vai ka viņš tajā ir citādi piedalījies.

78 Turklāt apstāklim, ka dalībvalsts tiesas ir notiesājušas *M. Lounani* par dalību teroristu grupas darbībā un ka šī notiesāšana ir stājusies likumīgā spēkā, ir īpaša nozīme, kompetentajai iestādei veicot individuālo novērtēšanu.

79 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka piedalīšanās teroristu grupas darbībā, par kādu ir notiesāts atbildētājs pamatlietā, var pamatot bēgļa statusa liegšanu pat tad, ja nav pierādīts, ka attiecīgā persona būtu izdarījusi, mēģinājusi izdarīt vai draudējusi izdarīt terora aktu. Lai konkrēti novērtētu faktus, kas ļauj izvērtēt, vai pastāv nopietni iemesli uzskatīt, ka persona, kas ir atzīta par vainīgu darbību, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, izdarīšanā, ir bijusi šādu aktu uzkūdītāja vai citādi tajos piedalījusies, apstāklis, ka dalībvalsts tiesa ir notiesājusi šo pašu personu par piedalīšanos teroristu grupas darbībā, kā arī konstatējums, ka minētā persona ir bijusi šīs grupas vadošais loceklis, ir īpaši svarīgi, un nav jākonstatē, ka šī pati persona ir uzkūdījusi izdarīt terora aktu vai citādi tajā ir piedalījusies.

Par ceturto un piekto jautājumu

80 Ņemot vērā uz pirmajiem trim jautājumiem sniegto atbildi, uz ceturto un piekto jautājumu nav jāatbild.

Tiesāšanās izdevumi

81 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) **Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu secināt, ka pastāv tajā minētais pamats bēgļa statusa liegšanai, personai, kas prasa starptautisku aizsardzību, nav jābūt notiesātai par kādu no Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/475/TI par terorisma apkarošanu 1. panta 1. punktā paredzētajiem teroristiskajiem nodarījumiem;**

2) **Direktīvas 2004/83 12. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka piedalīšanās teroristu grupas darbībā, par kādu ir notiesāts atbildētājs pamatlietā, var pamatot bēgļa statusa liegšanu pat tad, ja nav pierādīts, ka attiecīgā persona būtu izdarījusi, mēģinājusi izdarīt vai draudējusi izdarīt terora aktu, kas ir precizēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijās. Lai konkrēti novērtētu faktus, kas ļauj izvērtēt, vai pastāv nopietni iemesli uzskatīt, ka persona, kas ir atzīta par vainīgu darbību, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem un principiem, izdarīšanā, ir bijusi šādu aktu uzkūdītāja vai citādi tajos piedalījusies, apstāklis, ka dalībvalsts tiesa ir notiesājusī šo personu par piedalīšanos teroristu grupas darbībā, kā arī konstatējums, ka minētā persona ir bijusi šīs grupas vadošais loceklis, ir īpaši svarīgi, un nav jākonstatē, ka šī pati persona ir uzkūdījusi izdarīt terora aktu vai citādi tajā ir piedalījusies.**

[Paraksti]